

meile enam nii hirmus. Kõik oleb sellest, kuidas me teida vastu võtame. On inimesi, kes nõnda ütelda saatuse löökide all kokku langevad, kes, kui neil mõni asi maailmas ei õnnestu, igasuguse huvi maailma ja tema elu vastu kaotavad, kes kujutavad omale ette, et nemad on need kõige õnnetumad inimesed maailmas, et neid miski asi elus enam ei huvita. Järelikult — tuleb elust loobuda. — Ma pean ütleva, et mingi ei ole kunagi nendest inimestest aru saanud. Elu on nii lõpmata rikas ja mitmekesine, et ühe idee, ühe, võib olla, vale ettekujutuse jaoks ei tähenda veel lõpulist kaotust. Ma pean siin jälle tootima juba varem mainitud ühte praeguseja suurimat kirjanikku ja filosoofi Maurice Maeterlincki, kes ütleb, et just õnneluses õpime elu hindama koguni uuest palju väärtuslikumast vaatevinklist kui õnnes. Õnnetus on tingimata tarvilik elu täiendus. Kui sellest seisukohast vaadelda meie ajutisi kaotusi, siis ei tundugi saatus enam nii hirmuäratavana. Siiski, lohutust, õnne, rõõmu võib leida ka kõige pisematest igapäevastest asjadest. Austria kirjanik Peter Altenberg on kirjutanud mitu raamatut väikesi, mõnikord ainult mõnerealise minutiühe kõige igapäevasematest asjadest „Was der Tag mir zuträgt“ — nii oligi ühe raamatu pealkiri. Kuid kõik need pisikesed asjad, väikesed õnned ja rõõmud, millest me igapäev mööda käime, ilma et me oskaks neist omale midagi leida — olid nähtud kunstniku silmaga. „Wie ich sehe“ oli teise raamatu pealkiri. Kogu kunst seisab oma isikupärase elu vastuvõtmises ja nägemises.

Ma olen lõpul. Tähtsin veel ainult nende igapäevaste väikeste rõõmude hulgas, was der Tag uns zuträgt, nimetada üht rõõmu, mis minu arvates on kõige suurem rõõm. See on töörõõm. Ma pole oma elus midagi leidnud, mis mind nii oleks rahuldanud kui häameel tehtud töö. Kord, juba küpsemas eas, kirjutasin oma päevaraamatu esileheküljele need Thomas Carlye sõnad: „Das letzte Evangelium dieser Welt ist: kenne deine Arbeit und tue sie.“

— Mul pole olnud sellele pärast enam midagi paremat juurde lisada. Seda töörõõmu soovin ka teile.

Mida noorkarisklane uuel aastal arustada ei tehi

1. Seda, et noorsoo kariskusliit korraldab 22.-22. juun. 1929. a. kariske noorsoo suvipidustused, kust igaüks osavõtma peab.
2. Seda, et ilmul noorsoo ajakiri „Kevadik“, mida igaüks tellima ja levitama peab.
3. Seda, et umb. veebruari kuul ilmul „Noorusjõud“ IV, sisaldades hulga artikleid noorsooliikumise ajaloost; sedagi on tarvis lugeda ja levitada.
4. Seda, et 1929. a. jõuluvaheajal noorsoo kariskusliit korraldab noorsoo tegelaste kursuse, kust on tarvis rohkearoulisemat osavõttu kui käesolevast kongressist.
5. Seda, et ta on noorkarisklane, kelle kohus on ise aatetruu olla oma teekirjandust levitada kõikjale.

V. Noorsoo karssus-kongressil vastu võetud resolutsioonid:

- I. Kongress peab tarvilikuks, et karssusringid astuksid töö elustamiseks omavahelise kirjavahetusse. / Weitmann /
- II. Igal õppeaastal korraldada nixet selleks, et selgusele jõuda ringi liikmetel, luuakse kohta ja, et selgitada teguvõimalusi. / Weitmann /
- III. Kongress soovib karssusringide tegevuse mitmekesisust suurendada elluviitumist. / Huik /
- IV. Kongress soovib tarvitada ringi tegevuses elustamiseks muusikalisi ettekandeid, deklaratsioone ja muid kunstilisi ettekandeid. / Huik /
- V. Kongress tunnistab ringi liikete arvu suurendamises ja ettevõtte hääks korramiseks vajalikuks laiaulatusliku proportsionida, milles kaasa aitab klassiesindajate süsteemi elluviitumine ja mitmesuguste võistluste korraldamine. / Huik-Weitmann /
- VI. Kongress tunnistab noorsoo karssustööga paratamatult ühendatuse võitluse noorsoo hingele mürgitava soka vastu, eriti noorteväga pidades soka-kino ja soka-kirjandust. / Tõnisson /
- VII. Kongress pooldab haridusministeeriumi otsustuste kohaselt teostatavat soka-kino keeldu. / Tõnisson /
- VIII. Kongress soovib sokakirjanduse vastu võideldes tõsta noorsoo vaimset tasapinda ja maitset, levitades arendavalt soka rahjust ning parandades raamatukogude ja muu paremat kirjandust. / Tõnisson /
- IX. Kongress leiab, et kuna noorsoo karssustöös silmas peetavaks eesmärgiks on ühtsuse saavutamine sihiga, siis peab karssustöö peamiseks noorsoo karssustööst huvitatud elanikkonnaks. / Seliohv /
- X. Kongress leiab, et karssusnõu teostamiseks peab noorsoo tuleb noortel enesest erilist rõhku panna noorsoo karssustöös hästi juhtide välja kujundamisele, kes ka pärast noorsoo karssustööst juba kogunenud teadmiste põhjal asavõtta. / Seliohv /
- XI. Haridustöö üldise edu huvides on hädatarvilik anda karssustöö korraldamisele koostöö lahendamise noorsoo hulgas, samuti kontakti luua ja reaalseid koostöö võimalusi luua organisatsioonidega, kes oma alamselt enam-vähem karssustööst. Kongress teeb noorsoo karssustöö juhatajale ülesandeks sellest huvitatud organisatsioonide ja tegelaste nõupidamine korra kutuda, selle küsimuse igasuguses teostamises. / E. Kujas ja R. Põld /

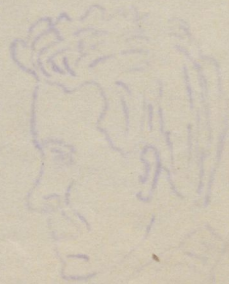
Paide Põhikooli juh. Päevakirje Nr 3.

1. Ühendan kõiki kõnlejaid ühe aastame võrra hoolts ja kiiduvõrra teenistusele.
2. Kvalidam noomituse korrald. F. Huigile, et ta mulle ette ei kannud tõnide käimist võrd, aga toimeluse tööst abistamiselt a a ei võlud.
3. Kõnen mobiliseeritult laiali minna oma aiarõgenise päide.
4. Kongressi lõppend, elagu kongress.

Haraldus XII. üh. juh.

Haraldus XII. üh. juh.

Haraldus XII. üh. juh.
Paide güm. kooli juh.
ja Haridusliku loomuse
võimuse loogard.

E p l o o g.

(Eepoosid).

Karsklasena ilma sünelisin,
 kodutuna Taide rändasin,
 süski vastuvõtmist leidsin,
 nagu vana sõber alexsin.

Süsi kutsus kausis laulurüü,
 ning öeldi: „Tere ööle!“

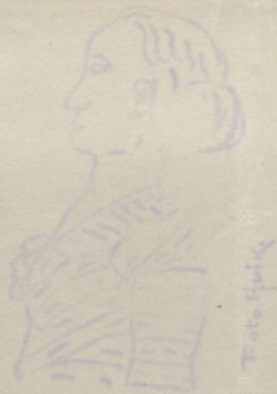
Ja Taide lõuna tulered õis
 said näha unelm, lode. — —

Ei saa mitte vaiks alla,
 tänu laulu lõpetaja;
 tahaks veelgi sünnitada,
 rõõmus, õnnel viibida.
 Ent aeg tuleb, rüh meid kangele
 ja südametule jääb murele. — — —

laulge poeet lahkumiseks,
 laulge needud nägemiseks.

„: „Elagu me aakelid.“ :“

Aino Segene.

See nrv. värdis luigi poolt tehtud
 foto läbi roosa mattklaasi tahab kujuta
 da kongressi ainsamat naissekretäri kor
 väia Sarahi, kes Presiidiasse suurtama
 sõitmisel talle end juhatuse valide ei
 lasknud; ja selletalla, et see foto on
 tehtud läbi roosa mattklaasi on ta natura
 lisekummaline.

(Värdisluu).

Kõigile kongressile sooritud
 „Kartsun“ loometus ja K. Neschmanni kõige
 paremaid „: : :“ aasta päev.

„Kartsundi“ loometus

K. Neschmann

Õnnetusi

Saide Põg. üh. juh. liikub hulga kaaslastega,idu
lõunasöögilt tülles Vallimäele, et teostada näiust-
rõkkavat korrustelu selgusõidu näel. Kuid juba teise
reisi ajal väaratas selgu šofäri jalg ja kelp tormas pla-
nede künnega 700 aastase puusõunas. Et v. üh. juhata-
ja esistuva daami elu hädaohus oli, tegi esimehe
võimase päästmiseks tugeva pöörde paremale ja aet-
tas ohvriks ette oma vasaku jalga. Kõrki sõitjaid vi-
rutas katastroof tunde paisatud liblikatena laiali.
Mõnemed said tugevasti põrutada, nihel kadunud põl-
lid jäljetult ning ülemjuhataja ohvriks toodud jalg
an muutunud orkerkaare värviliseks, suigoides te-
da kergates karmas. Haavei ole elukardetav.
Selgem on mõned äpihimulised archeoloogid kae-
miste tähts Vallimäel kadunud põllid ülesleidnud.
Prepastrele Naschmannist on tormetusel
jõrgmisi teateid. Naschmann oli läinud n. n. Ate-
laste kust tal aga imelikul kamel nres ses korni
löödi nii, et saenemes Kärevere sillana kokku
langes, suur muhk otsa es. Kohe oli lõmund kon-
duktor ja hüüdnud: "õlge hädäid, lubage sõi-
du põlletid?" Naschmann suures vahus äerus vana muh-
ku otsa es ega reagerind konduktori nõudele.
Konduktor: "Sün pele nalja vedagi, kadus väike
nalja teha." Tekkis häge sõnarahetus pahura
Naschmanni ja konduktori vahel, mille taga-
järg sel, et Naschmann pidi 3 krooni maks-
maksma jõrbnud olekus korra rikkumise pärast.
Küll oli Naschmann rõk enamad organisatsioonide liikme-
kaartid (arvult 21) ette näidanud kuid ei väetud
arvuse. Pahal meelil on ta Tamssalus rühker pööranud ja
kajipõrkunud lugedes oma ette seda huvitavat kohta rife-
reeräis: "antialkoholistlik sotsiaalne evolutsioon
breeerub" jne. Edaspidiste kongresside sõitjate puhul on ta
lubanud ühes kanda alati kõigi värsõnade sõ-
nastiku. Tänuks kongressilased on pühendand te-
ma mälestuse jäädvustamiseks laulu:

Ja Naschmann sõitis tagasi
"Sõng kandi rasket pagari ... jne.

Kartsumdi hümn.

"Kartsumdi! - lõhkeb müin.
"Kongress läeb laiali - lavu!
"Kartsumdi! - maha müin!" -
"Me võitlushoiuse karmu!
"Kartsumdi! - vämmne müin."

ägedam töö-
venol "Kartsumdi"

mees kellel alati müdagi
õlleda on.

Kõnemehe
võimel.

Kaaskongresslased!

Oleme pihutäis nooruslikke hingi koondunud kodumaa mitmekesiselt rajamailt, et jõudumööda kaasa aidata meie rahva vaimsemaks muutmiseks õilistamiseks. Meie taga seisab vaid mõnitamatult heitlevat nooruri - meie ees üle miljoni rahvas kätkestatud igasamul viina vaimust. Kuid mitte korda oleme pidanud umbusklikult otsavaatama iivestele ja küsima kas maksab? milliks see kõik?

Mu kallid! Milliks elame me siis ilmas? Me ei tea kust me tuleme, ega kuhu naome. Meie ei tea milliks on ilm. Ent ühe tõe oleme leidnud, et meil elus ülesandeid on, et meil palju teostada on. Eneseteostus on elumõte. Ja õnnis on see, kes teostab suurt ja õilsat. Kuid mõtetu on elus uppuda selle halli igapäisusse, ujuda kaasa tema toorust ja mitte kordki tunda tungi ülesse, välja sellist. Mu kallid! Mida on meil suureks eneseteostuseks tarvis tänapäeval? Põlevaid südameid, tüliseid hingi. Põlev kaastunne avab elu viimased tõesed ja viimased vältrid.

Kuid meil elus oleks inimesi, kes paratavaks noorte urbadena kevadel õilsaist tundeist, kes naerataks vastu aatekaaslasile jõuduandva pilguga kui päike, kui meil oleks inimesi kes valutunneks nähes purjusinimest ja teisi elu labasusi - ehk paraneks siis maailm?!

Üle kahe päeva oleme kumardunud tõe ja istund nii oma luud kannaks. Oleme tänuks vastastikku - kuid: kui vähe on aland kummut me hingest, kui vähe hoogu, kui palju halli igapäisust.

Kuid vanad kremlased oma suurtel pühadel tulid mere ääres hõõtsid nad kirglikult. Meri, meri!" Meri avas neile kõik. Olgu lõpperkongressi mees, et sõita laia ilma suureks eneseteostuseks.

Süüdamum õilsate tunnete tuled oma südameis!

Paide, linnamäel
29. XII. 28.

K. Raakli.

Kongressilt 3. päev.

28 dets. töökoosolekule järgnes arvukogu koosolek. Juhatajateks valiti Pihalem ja Paide ja Olup ja Tartu, sekretarideks Huik ja Tartu, Saral ja Tartu ja Roost ja Tallinn. Lõidus liikmete nimikirjast kutsutati 6 lixivideerund ja 9 liikmemaksu mitte tasunud organisatsiooni. Pasturväli 7 uut org. i. Lõidus juhatusse poolt esitatud aruanded võeti vastu samuti eelarved ja tegevuskava. Kutsutati esile liikmete instants - kirjavahetajad liikmed. Liikmemaks: ühesik k. 10s, kirjavah. lüge 50s., toetaja lüge 2 kr.

Uude juhatusse valiti: Elango, Huik, Olup, Hüing, Treen, Friedbaum, ja pr. Tigan. Kandidaatideks valiti: Meil, Nisu, Andersson, Eilsen. Revisjonikomisjoni: Irad Ernits, Klubjas, Rosenthal, kandit. Pähm ja Eilsen. Elavaid läbirääkimisi teinud "Kevadiku" sisu ja levitamise küsimus. Koosolek lõppes k. 24.00.

III-as töökoosolek 29 detsembril algas kell 10.30. Kaaskongresside tegevuse elustamise üle refererivad ksv-d. Huik, Saral ja Peitman.

Järgnevad läbirääkimised on väga asjalikud. Irad E. Klubjas ja A. Pald refererivad järgnevalt noorsookaaskustööst väljaspool kooli ja noorsookaaskustöö üldilmet hra N. Peets.

Kõigi referentide poolt esitatud resolutsioonid võeti vastu.

Kongressi lõpetas Lõidus esimees H. Elango.

Õhtupaustikul algasid kõneviisilused. Kell 12 algab teelaud ja kestkustis. - Eile südamlikuks momendiks kujunes E. Lõidus edustajate ära saatmine jaamas äel vastu 29. detsembril.

"Kantsumäe" toimetis tänab kõiki kaastöölisi, eriti juunistajaid Redlihi järgi, lahke kaastöö eest. Ruumis kitsus ei lubanud kõiki töid avalda, misparast palume vabandust.

Toimetis: Endel Eilsen, Ferd. Huik, Karl Raakel, Joh. Seliahr.

Trükitud "Kantsumäe" tipograafil Paides.